

Raanet, enten det er i Ublandet eller i Indblandet, og ere Vilkaarene lige, saa skal man tage Raanet af Ublandet, for at dette, i Fald man ikke kan betale, saa kan lide Tabet. Det Dnsse om at flytte Markedet til den ene eller den anden Side, hviler, tør jeg dristig sige, ikke paa nogen virkelig sund finantseel Betragtning, og man bliver hvert Dieblis vilblebet, naar man lader sig lede deraf. — Jeg troer, at den ærede sidste Taler tilstrækkelig har viist, hvorledes man skal behandle dette Lovforslag, faae det bragt paa det rette Stadium. Dnsse Finanzministeren som en Høflighed af os, at vi lade Sagen gaae videre, vil dette være det retteste; er han meget høflig imod os, saa tager han Forslaget tilbage, og dersom han hverken gjør det Ene eller det Andet, stemme vi det bort.

C. B. Nimestad: Det havde virkelig en comist Virkning at høre den ærede sidste Taler give det noble Raad, at man skulde laane Penge af sine Hjender, fordi man maaskee ikke vilde see sig i Stand til at betale, efter at han selv har bebrejdet Loven, at den ikke er rigtig nobel. Forøvrigt skal jeg, forsaavidt han i sine Ytringer sigtede til det Foredrag, jeg holdt, kun gjøre opmærksom paa, at han sikkert maa have overhørt Halvdelen af, hvad jeg sagde. Jeg sagde ligesaavel som han, at dette Lovforslag, som det er, ikke kunde tilvejebringe en betydelig Skatteindtægt, at det var Dagatellerier, der vilde fremkomme deraf, og jeg sagde tillige udtrykkelig, at hvad man først og fremmest havde at søge, var at see at faae en Forbedring af Indkomstskatten; han maa derfor ikke sige til mig: See først og fremmest at faae en Forbedring af Indkomstskatten, thi det var netop dette Forslag, jeg gjorde.

L. C. Larsen: Jeg er aldeles enig med de Talere her i Salen, som fra forskjellige Sider have angrebet Lovforslaget, og jeg skal derfor ikke gaae ind paa dette Punkt. Den høitærede Finanzminister har heller ikke forsøgt at gjendrive de fleste Bemærkninger, der ere fremkomne i forskjellige Retninger, kun har han fremhævet et Hensyn, som han erklærede

at være Hovedhensynet ved Lovforslaget; det var at lette Anbringelsen af de indenlandske Statspapirer. Jeg er nu ganske enig med de Talere, der have bemærket, at den Afgift, der her er foreslaaet, vil være aldeles utilstrækkelig til at udrette Nogetsomhelst i denne Retning, og jeg vil kun benytte Leiligheden til at fremhæve, at der dog maaskee er Noget, der staeder Anbringelsen af de indenlandske Statspapirer, og som kunde være anderledes. Efter min Erfaring er det nemlig en Feil, at man har afskaffet det ældre Noteringsssystem, som gjorde, at de indenlandske Statspapirer vare saa hensigtsmæssige for de mindre Capitalister at anbringe deres Penge i, idet disse, naar Obligationerne vare noterede paa Navn, vare betryggede mod de Farer, som ere forbundne med Papirer, der lide paa Shændehaveren, og med Lethed kunde gjøre Raan paa dem eller skaffe sig af med dem. Den senere Lovgivning har imidlertid gjort Notering ganske umulig, og nødt dem, som vilde have 4 pCt. kongelig Obligationer, til at tage Papirer paa Shændehaveren, som virkelig for Mange ere farlige Papirer, imedens det kunde have været overladt til Enhver, om han ønskede Papirer paa Shændehaveren eller paa Navn. Vi have jo Coupons-Obligationer fra Creditforeninger og mange andre Institutioner, som kunne notes, saa at den Bequemmelighed, man har ved Coupons, kunde være opnaaet, uagtet man beholdt Noteringsystemet. Disse Obligationer, som kun give 4 pCt., ville nærmest være søgte af de mindre Capitalister i Landet selv, og saaledes er det de Folk, som kunde være tilbøielige til at kjøbe disse Papirer, der affræktes ved den Foranstaltning, der er truffen; de større Capitalister ville ikke gjerne kjøbe saadanne, de have saa store Summer, at de fordeelagtigere kunne anbringe dem paa anden Maade. Spørgt indrømmer jeg, at en Forandring i denne Henseende ikke kan have væsentlig Virkning; naturligtviis søge de, der vilde have Papirer, saadanne, der give den høieste Rente i Forbindelse med en Sikkerhed, der er tilstrækkelig, og hvad man gjør eller ikke gør, udrettes der aldeles Intet for at bringe Folk til at kjøbe indenlandske Papirer.